

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De SS. Palladia Et Porcaria Virginibus Autissiodori In Gallia Sylloge
Sanctarum Virginum ætas, cultusque sacer: an Porcaria Autissiodorensis a
Senonensi diversa, et an hæc martyr fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

DE SS. PALLADIA ET PORCARIA VIRGINIBUS

AUTISSIODORI IN GALLIA

SYLLOGE

Sanctarum Virginum ætas, cultusque sacer : an Porcaria Autissiodorensis
a Senonensi diversa, et an hæc martyr fuerit.SEculo V.
S. Germani,
Ravennæ
defuncti.

C Constantius presbyter, gravissimus coævusque
S. Germani, Autissiodorensis episcopi, cujus,
Anno 448 Ravennæ in Italia defuncti, Acta in
Opere nostro tom. 7 Julii a pag. 184 illustrata

B habes, biographus, posteaquam tom. citato pag.
218 et binis seqq. varia per Italiam facta S. Ger-
mani prodigia, obitumque Ravennæ descripsit,
sanctissimi viri funus solenni apparatu, crebro-
que comitatu in Gallias delatum ait : Deinde appa-
ratu, inquit, defuncti fervent studia conferen-
tium; accusantium, cur parva expensa mortuo
deberetur. Acholius corpus aromatum constricti-
one solidavit; regina (Placidia, Valentiniani
III mater) vestivit. Quibus omnibus rite perfectis,
expensis et evectioibus iter instruit imperator,
ministrosque ejus copiosa largitione prosequitur.
Sacerdotes religionis obsequium et in presenti
instruunt, et ordinatione præmittunt; unumque
agmen informatur ad Gallias. Non paucos fuisse,
oportet, qui Ravenna in Gallias S. Germani fu-
nus fuere comitati, si jam tum agmen, ut loquitur
Constantius, constituebant. Dolendum enimvero,
Constantium præcipuorum saltem illustris fune-
ris comitum nomina posteritati non tradidisse :
ita enim accidisset fortassis, ut securius uberius-
quede sanctis Virginibus, quarum hic Syllogam
damus, loqueremur.

C 2 Sed quamquam S. Germani funus comitan-
tium nomina, S. Germano potissimum intentus
Constantius non expresserit, vix tamen dubitan-
dum apparet, quin ex eorum numero non pauci
fuerint, quos sive prodigiorum magnitudine, sive
virtutum præstantia, sive sacra oris facundia
sibi Deoque arctius devinærat. Hos porro utrius-
que seæcus fuisset, colligi ex iis potest, quæ de
matrona Placentina, ad S. Germani funus para-
lysi liberata, ipsunumque propterea pedibus in Gal-
lias prosecuta, Constantius refert. Præter Pla-
centinam matronam, quinque etiam Virgines
Italæ, quæ, mundi illecebras spernere, solique
caelesti Sponso adherere a S. Germano edoctæ,
ejus in Gallias funus secutæ fuerint, ibique Deo
pretiosam mortem obierint, nominantur a sequio-
ris ævi auctoribus; Magnentia scilicet, seu Ma-
gnantia, Palladia, Camilla, Maxima, Porcaria.
Magnentia die xxvi Novembris colitur: de Ca-
milla actum in Opere nostro est ad diem tertium
Martii, Maximæ diem natalem ignoramus. Pal-
ladia et Porcaria, de quibus hic nobis sermo esse
debet, hodie Autissiodori, ut infra dicemus, co-
luntur. Hausta sunt harum, Virginum nomina
ex S. Eriici monachi, de quo die xxiv Junii apud

nos actum est, seculi IX scriptoris, lib. 1 cap. 3 de
Miraculis S. Germani. Constantium scientem
prudentemque nulla de S. Germano præterisse,
ait Ericus in Prologo; ex quibus certe ea sunt,
quæ de supradictis Virginibus Ericus nominatim
scripsit; et quidem, quantum novi, omnium, qui
modo noti sint, primus: ejus itaque de illis ver-
ba ex citato cap. 3 libri primi de S. Germani
Miraculis, ad sanctas nostras Virgines pertinen-
tia, ne alio lectori sese conferre necesse sit, huc
transcribo.

3 Crediderim sane, inquit Ericus, nonnul-
los a Ravenna, sanctitatis ejus (S. Germani)
expertissimos, cum sacri gleba corporis pere-
grinationem sibi ultroneam indixisse, ac per
hoc infatigatis animis, quamquam esset via lon-
gior, funus venerabile prosecutos. In quibus et
ex quibus quinque feruntur famosissimæ Virgi-
nes, natu germanæ, quarum nomina vel me-
rita celebrem in nostra provincia (Autissiodorensis
monachus S. Eriicus fuit) ex longo obtinere
memoriam. Harum tres his vocabulis Magnen-
tia, Palladia atque Camilla, ut singulæ ipso in
itinere divinitas evocata diem clausere novissi-
mum, in publico aggere nobilem acceperunt sep-
pulturam, ecclesiis superstructis, earumque san-
ctitati dedicatis; quæ hodieque ob miraculorum
evidentiam et famosissimæ constant, et ingenti
populorum studio frequentantur. Duarum, qui-
bus sacri tumulationem corporis (S. Germani,
Autissiodori factum) est videre concessum, alte-
ra, cui Maximæ vocabulum fuit, circa eandem
basilicam S. Germani, Autissiodori in sui nominis
ecclesia, ut opinor) condi promeruit, quam tamen
postmodum ambitus fabricæ majoris inclusit:
altera, Porcaria dicta, nono fere ab urbe mil-
liario in ecclesia, suis præclara meritis requiescit.
Hæc de sanctis istis Virginibus S. Eriicus; quo
quia nullus, qui de illis nominatim scripserit,
antiquior noscitur, par est, ut ejus verba sin-
gulatim expendamus, cum iisque, quæ de iisdem
sanctis Virginibus, maxime Palladia et Porcaria,
recentiores vel affirmant vel suspicantur, com-
paremus, et, quo ad fieri a nobis poterit, illustre-
mus.

4 Unde hæc hauserit Ericus, non edicit: cre-
dibile est, eum præter ea, quæ in scriptoribus se
antiquioribus forte invenit, suis etiam hanc inde
lucubrationibus inseruisse, quæ traditione tantum
acceperat; in primis vero ea, quæ de laudatis
sanctis Virginibus scribit. Ita existimo, quod Eri-
cus ipsi in Prologo suæ lucubrationis materiam
duas

ex seculo IX
traditione
scribit,

AUCTOR
J. B.

duas dispescat in partes, quarum altera, relatione satis asserta, utpote a Constantio, cum per ora cunctorum Sancti (Germani) recens adhuc spiraret memoria, et eorum, qui S. Germanum viderant, de rebus ejus gestis relatio, necdum varietatis labem perpessa, vigeat, in litteras missa, ea complectitur, qua S. Germani obitum præcesserunt, vel comitata, vel proxime secuta sunt. Altera vero ea, quæ deinceps ad S. Germani Autissiodorensis sepulcrum contigerunt, prodigia explicat. Suscepti negotii, inquit, eam ducimus dispositionem constare ratissimam, si eorum, quæ ante gloriosum ejus transitum per eum patrata, relatione satis asserta feruntur, aliqua præmittentes, ad illa, quæ post ad sacram ejus memoriam et fieri vidimus, et facta didicimus, ordine provehamur. Ad ea, quæ S. Germani obitum partim præcessere, partim proxime secuta sunt, pertinent ea, quæ de quinque supradictarum Virginum cum S. Germano necessitudine, sanguinis inter se conjunctione, seu cognatione sororia, et funeris S. Germani in Gallias comitatu Ericus commemorat, quorum, cum ne meminerit quidem Constantius, Lugdunensis presbyter, vero admodum simile apparet, Ericum isthæc, non nisi ea ea, quæ sua ætate vigeat, traditione scripsisse. Sed cum Ericus varias de S. Germano relationes, ut ex verbis ejus paulo ante productis liquet, distinxerit, operamque verosimillime sedulam in eo collocavit, ut a falsis veras atque sinceræ, quantum ipsi quidem per temporis, quo scribebat, a S. Germani ætate intercapedinem licuit, secerneret; hinc ejus de Sanctis illis Virginibus dictis accedit aliquid ponderis, non modo ubi de iis, quæ sua ætate ipse vidit, sed etiam ubi de iis, quæ S. Germani obitum præcessere, vel secuta sunt proxime, sermonem habet.

Autissiodorum secuta sunt

5. Ea ea itaque, quæ Erici, sub annum 924 defuncti, ætate vigeat, traditione habemus, Virgines quinque S. Germano Ravennæ morienti adstitisse, ejusque in Gallias translationi comites esse voluisse, ex insigni in illum amore et veneratione, quo docente, spreto mundi deliciis, emissaque virginitatis servandæ voto, soli Deo vivere didicerant. Quatuor dumtaxat, Magentia, Camilla, Palladia et Porcaria, omnia Maxima, a nonnullis, ut fatetur, ceteris addi solita, nomina recenset Georgius Viole in Vita S. Germani Gallica capp. 21 et 22: sed Erico, multo saltem antiquiori, præ Georgio, si non omnino quidem tuto, minori certe erroris periculo creditur. Atqui Georgius quatuor dumtaxat Virgines numerat, quod totidem tantum expressas legit in S. Magentia Vita: Sic habet. Sed cedere ea Erico debet, cum, ut tom. VII Julii pag. 200 dictum est, non admodum antiqua et ex sola vulgi traditione scripta videatur. Ex eodem fonte hausit Viole, quæ de Virginum illarum patria refert, eas nimirum Centumcellis, unde oriundæ erant, Ravennam, S. Germani virtutibus fumæque excitas accessisse, quod proinde non nisi populari traditioni tribui debet.

Virgines quinque:

6. Autissiodorensis canonicus Lebeuf tom. I Autissiodorensis ecclesiæ Historiæ pag. 70 suspicatur, matronam Placentinam, quæ Placentiæ, ut Constantius in Vita S. Germani narrat, paralyti ad illius funus liberata fuit, idque in Gallias secuta est, ex quinque Italiarum ejusdem funeris Comitum numero fuisse, quarum Ericus meminuit: sed Ericus illas omnes, non Placentia, sed Ravenna profectas, omnes item, non matronas, quo nomine Placentinam mulierem

Constantius appellat, sed virgines fuisse scribit; ac proin canonici Autissiodorensis conjectura cum Erici seu Herici verbis conciliari nequit. Idem tom. I citatæ Historiæ pag. 18 jam inde a seculo quarto parthenonem existisse Autissiodori, scribit; pag. vero 101 ait, fieri potuisse, ut ex quinque supradictis Virginibus nonnullæ eundem parthenonem incoluerint: fieri id non prius potuit, quam in Gallias S. Germani funus comitata fuerint: post obitum vero S. Germani, ejusque Autissiodori tumulationem duæ tantum mansere superstites, Porcaria et Maxima, quarum illa vitæ reliquum non Autissiodori, sed in solitudine exegisse videtur; ut adeo vacillet etiam hæc altera canonici Autissiodorensis conjectura, nisi quis ab Erico omnino recedere cupiat.

7. Et tribus Virginibus, quas in itinere, priusquam Autissiodoro S. Germani funus illatum esset, obiisse, Ericus scribit, una est, de qua hodie agimus, Palladia. Annus ipsi emortalis idem est, qui S. Germano, Christi 448 ex tom. VII Julii, pluries laudato. Porro S. Germani funus pridie Kalendas Augusti Ravennæ eo anno defuncti, illatum fuit Autissiodoro, ut scribit Ericus, die XII Septembris, ibique, teste Constantio, Kalendis Octobris tumulatum: Palladia igitur eodem anno, mense Septembris ad diem XII nondum procecto, cum non procul Autissiodoro abesset, diem suum obiit; nisi forte a mense Septembris usque ad VIII Octobris decubuerit, adeo agra, ut loco moveri non potuerit, quod equidem minus vero videtur simile, minusque verbis Erici conforme. Quod si S. Palladia hunc sibi die n. sacrum habeat, id non propterea, quod eo die caelo nata sit, sed alia quapiam de causa, etsi non explorata, verosimilius contigerit. Locum, quo mortua est et sepulta, non expressit Ericus; sed cum ejus sepulchro celebris Erici ætate ecclesia fuerit superstructa; dubium non apparet, quin in vico diocesis Autissiodorensis, S. Palladiæ (S. Pallaiæ) ab illa nuncupato, et haud procul ab eo loco, ubi Chora (la Cure) in Icaunam (Yonne) labitur, sito, mortales exuvias (quas ibidem seculo XVI Calvinista depopulati sunt) deposuerit. Vagus non modo nomen a S. Palladia accepit, sed suum etiam populorum ad Sanctæ sepulcrum concursu ortum debet, servatque adhuc lapideum Sanctæ tumulum, ad quem, licet mutilum, vota sua offerre fideles pergunt; ut scribit laudatus supra Lebeuf pag. 276 et seq. Historiæ capti a Calvinistis liberatique annis 1567 et 1568 Autissiodori.

8. Feliciore usa sorte est S. Porcaria, quæ S. Germani exuvias Autissiodorum usque comitata est, easque, qua par erat, veneratione apparatusque tumulari vidit: quamdiu dein in vicis fuerit, quid egerit, haud liquet: ex iis tamen, quæ Ericus de superstructa ejus tumulo ecclesiam, cum scribebat, prodigiorum gloria et frequentia celebri narrat, colligere fas est, eam, quod sibi vitæ supererat, in desertis locis, nemoribusque, quæ hodieque in Senonensis et Autissiodorensis territoriorum confiniis frequentia sunt, eo cum Deo familiaris sanctiusque, quo ab hominum oculis consortioque erat remotior, tradidisse. Sita erat ea ecclesia secundum Ericum nono circiter ab urbe Autissiodorensi milliari, seu leucis Gallicis fere quinque: non multum dissonat hactenus de Porcaria dictis auctor Calendarii Ms. Sanctorum ad diocesim Autissiodorensis aliquo modo spectantium pag. 251, ubi (sed Gallice) ita scribit:

A *bit*: S. Porcaria e virginum Italarum, quæ S. Germani translationi interfere, numero. Posteaquam S. Germani corpus humo mandatum fuit, acta solitudinis desiderio, longiusque progressa eremum mediis in silvis (leucis) quatuor et dimidia Autissiodoro condidit trans fluvium Seniam (Gallice Senin vel Senain) in diocesi Senonensi, ubi in odore sanctitatis mortuæ solitaria cella mutata fuit in ecclesiam ejus nomini dicatam, cujus hodieque in abbatiæ Pontiniacensis villa visuntur rudera. *Situm est Pontiniacum in diocesi Autissiodorensis termino cis Sceniam fluvium; at S. Porcarie villa trans eundem fluvium exiguo tamen Pontiniaco distans intervallo, ad sinistram scilicet Pontiniaco ad oppidum S. Florentini euntium, inter Pontiniacum et ejusdem abbatiæ trans Sceniam fluvium silvam, ut in Novis Galliæ Mappis Geographicis Cassinianis fol. 24 videre est.*

9 Loci, S. Porcarie dicti, in Historia Pontiniacensis monasterii post chartam fundationis abbatiæ Pontiniacensis anni 1114, ut in margine adscribitur apud Martene tom. 3 Anecdotorum col. 1223 mentio fit hujusmodi: Illis temporibus Dominus Johannes de Molendino et conjux ejus Osilla, et filius ejus Gaufridus rogatu antedicti abbatis et comitis Wilhelmi dederunt monachis illam terram, quæ est interviam, qua itur de Vendosa ad S. Porcariam et ecclesiam eorumdem monachorum, et inter nemus et rivulum quemdam. Item ejusdem mentio fit in Bulla Adriani Papæ IV apud Martene tom. 3 laudatum col. 123. Ex quibus profecto jam olim, imo et a seculo IX, et diu ante (repete verba Erici num. 3 transcripta) SS. Palladium et Porcariam prodigiorum gloria et insigni fideiūm veneratione celebratissimas fuisse: sed et hac nostra ætate in Autissiodorensi ecclesia annuam earum memoriam recolit die VIII Octobris, disco ex ejusdem ecclesiæ Breviario, anno 1736 Caroli de Caylus, Autissiodorensis episcopi, jussu edito, in cuius Calendario ad supradictum diem, hæc lego: Palladiæ et Porcarie virginum in territorio Autissiodorensi commemoratio. Hæc, quæ ibi de Communi, ut vocant, virginum, non martyrum, et non monialium est, ita se habet: Prædie post Vesperas. Antiphona: Obaudite me divini fructus, et quasi rosa plantata

C super rivos aquarum fructificate; quasi Libanus odorem suavitatis habete. *Eccl.* 39, 17, 18. y. Divini fructus, florete flores, quasi liliū; x. Et date odorem. *Eccl.* 39, 17, 19. Oratio: Deus, qui nos hodie sanctarum virginum tuarum (Palladiæ et Porcarie) annua festivitate lætificas; concede propitius, ut earum precibus adjuvemur, quarum castitatis irradiamur exemplis. Per Dominum. *Post Laudes Matutinas Antiphona* Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo; quia induit me vestimentis salutis, quasi sponsam ornatam monilibus suis. *Isai.* 61. 10. y. Sitivit te anima mea; x. Quam multipliciter tibi caro mea: *Ps.* 62, 2. In Breviariis aliquot antiquioribus Autissiodorensibus, apud nos exstantibus, SS. Palladiæ et Porcarie jungitur hoc die S. Pelagia, de qua separatim sermo fit ad hunc diem.

10 At S. Porcaria, velut martyr, in territorio Senonensi annuntiat, in quibusdam Usuardi Auctariis hoc item die: Belinus in editione altera (anni 1521) et Molanus apud Solle-rium ita habent: In territorio Senonico, sanctæ Porcarie virginis et martyris. Ferrarius in Ca-

talogo Sanctorum Generali: Apud Senonas S. Porcarie virginis et martyris: ex Molano et Galesinio, Quibus, inquit in Annotatis, Tabulæ Senonensis ecclesiæ adstipulantur. Galesinii, a Ferrario laudati, ex Calendario Senonensis ecclesiæ verba sunt: In finibus Senonensium, Sanctæ Porcarie virginis et martyris. Castellanus in Martyrologio Universali, Latine redditus, sic habet: Senonis, sanctæ Porcarie, quæ tamquam virgo et martyr colitur. Saussayus vero in Martyrologio Gallicano sic: In territorio Senonensi sanctæ Porcarie virginis et martyris, quæ egregia pietatis concertatione nobilis, cæsa ab impiis, ad virginitatis aureolam, palmam inclyti agonis adjungens, admissa ad cælestis Agni nuptias feliciter in aulam gloriæ introivit. En S. Porcariam, sed martyrem. Eadem est ac ea, quam Autissiodori coli, jam vidimus, an altera? Verene martyr fuit, an virgo tantum, qualis illa, de qua egimus hactenus, fuisse videtur? Hanc Autissiodorensis, illam Senonensem solius claritatis gratia tantisper appellare liceat.

11 Senonensem Porcariam, diversam ab Autissiodorensi opinatus est Bollandus ad diem tertium Martii, ubi de Camilla agit, scribens, propterea Porcarie Autissiodorensis memoriam ad diem VIII Octobris apud Autissiodorenses recoli, quod eodem die Porcarie Senonensis, virginis et martyris natalis celebretur. Castellanus quid senserit ea de re, certo edicere non possum. Postquam Palladium Autissiodori annuntiarit, ejusque ætatem seculo quinto illigavit, mox Porcariam, sed Senonis, annuntiat, nec ullum illi seculum assignat: quo quidem pacto geminam Porcariam videtur admittere: at cum de Porcaria Senonensi scribit, eam Senonis tamquam martyrem coli, nescio, an non significare voluerit, dubium sibi esse ejus martyrium, ea fortasse de causa, quod ejus nominis virginem, non martyrem, eodem die Autissiodori coli, non ignoraret. Ego, Porcariam, ut, quod sentio, aperte dicam, Senonensem, ut martyrem cultam, ab Autissiodorensi, non martyre, diversam non autumo, quamvis contrarium opinantes falsi non condemnem. Cur ita opiner, hæc faciunt: nomen utriusque (si tamen diversæ sunt) idem, eandem utrobique personam indicare videtur. Dein locus, ubi utraque defuncta dicitur, congruit: quamquam enim Autissiodorenses eam, ut aliquo modo suam, colant, fatentur tamen, eam eo loco, quem post ejus mortem ipsi dicata illustravit ecclesia, quemque diocesi Senonensi adscribit auctor Calendarii Sanctorum ad diocesim Autissiodorensis aliquo modo spectantium num. 8 laudatus, obiisse, cui consonant martyrologi et citata ab iis monumenta, cum Porcariam suam in territorio Senonico, vel apud Senonas, vel in finibus Senonensium annuntiant: adde his, Autissiodorum, ut scribit Dominus Lebeuf tom. 1 Historiæ Autissiodorensis pag. 34, S. Germani et S. Porcarie Autissiodorensis ætate sub Senonensi provincia fuisse comprehensum. Tum si Porcaria Senonensis, martyr, ut volunt, ab Autissiodorensi diversa fuit, quænam tandem illa fuit? Aut quo tempore, et a quibus martyrium passa est? Cæsanne ab impiis cum Saussayo generatim dices? Atqui tantumdem de Porcaria Autissiodorensi, a Senonensi non diversa, eodem modo asserere possem.

12 Denique multum sane ambigo, num Porcaria, Senonensi territorio adscripta, olim pro martyre fuerit habita: dubitationis causa est, quod

AUCTOR
J. E.

E
sed nec alia
ab Autissio-
dorensi,

F

nec martyr
fuisse videtur.

AUCTORE
J. B.

quod tomo sexto amplissimæ veterum scriptorum Collectionis Martenianæ antiquum Autissiodorensis ecclesiæ Martyrologium, quod non modo ab antiquitate, sed ab accuratone etiam, qua Sanctorum, qui in eo memorantur, dignitates seu qualitates, ejus auctor explicat, Martenius prædicat, ita habeat de utraque, quam huic syllogæ præfixi, sancta Virgine : Autissiodero Palladiæ virginis, Senones Porchariæ virginis. Viden, ut Palladia Autissiodori, Porcaria vero Senonis annuntietur, nec tamen huic magis, quam illi, imo neutri, martyrium hic adscribatur? Quod si illius Martyrologii auctor, S. Porcariam, quam Senonis annuntiat, martyrem credidisset, cedo,

cur id omisisset? S. Benedictæ enimvero, cujus proxime ante his verbis meminim: In pago Landunensi natale sanctæ Benedictæ virginis et martyris, certe non siluit martyrium, idem de S. Porcaria, si parem hic utriusque conditionem putasset, facturis, quantum opinor. Ut sit, hinc de causis SS. Palladian et Porcariam Autissiodori, ubi utraque suum cultum hoc die habet, ejusdem ecclesiæ Breviarium secutus, conjunctim annuntiat, neutri martyris titulum tribuens: si quis meliora certioraque docuerit, perperam forte dicta revocabimus, et, quod verum fuerit, lubenti animo amplectemur.

DE SS. DIONYSIO EP., JANUARIO

FAUSTINO, MARTIALE, PRIVATO, ERAULO, JULIANO, PELAGIA

MARTYRIBUS

B

ANTIOCHLÆ

EX HIERONYMIANIS

SEculo incerto.
Sanctorum in Fastis Hieronymianis

Epternacense, seu, ut illud Florentinius vocat, vetustissimum, S. Hieronymi dictum, Antverpiense Martyrologium, hoc et sequenti die nonnihil perturbatum, SS. Julianum, Martialem, Privatum, Fastinum, seu potius Faustinum et Pelagiam tum die VIII Octobris, tum pridie ejusdem diei memorat, Sanctis, mox nominatis, ad diem VIII ejusdem mensis addens Dionysium episcopum, Januarium et Eraulum. Ad diem VII ita habet: In Antiochia Dionysi episcopi, Januarii, Faustini, Martialis, Privati, Eracli, Juliani, Pelagiæ. Sed ad diem VIII Octobris Antiochiæ quidem Pelagiam, sed Julianum, Martialem, Privatum, Fastinum seu Faustinum annuntiat alibi: Dionysius autem, qui ad diem VII his jungebatur, Romæ una cum Eusebio, Eraulo et Candido postridie annuntiat. Perturbatum itaque ad hos dies, ut dicit, Epternacense Martyrologium est; nec melius ad integritatem videtur revocari posse, quam ex aliis probæ notæ codicibus Hieronymianis, in quibus sancti supradicti Antiochiæ omnes annuntiantur, et unam dumtaxat Sanctorum classem videntur constituere. Lucensis Florentinii codex sic habet: In Antiochia Dionysii episcopi, Januarii, Faustini martyris, Martialis, Privati, Eracli, Juliani et Pelagiæ. Corbeiensis apud eundem: In Antiochia Dionysii episcopi, Januarii, Faustini mart. Martialis, Privati, Eracli, Juliani, Pelagiæ. Hieronymianus codex Acherii: In Antiochia, Dionysii episcopi, Januarii, Faustini mart. Martialis, Privati, Eracli, Juliani, Pelagiæ, cui et Gellonensis consonat apud eundem, super addito tamen Victore quodam.

mentio.

2 E codicibus vero Hieronymianis ceteris ad Lucensem, Corbeiensem, Acherianum, et Gellonensem accedunt Martyrologia Augustanum et Labbeanum, tom. VII Junii a Sollerio edita: illud ad diem VIII Octobris sic habet: Dionysii, Januarii, Juliani, Faustini, Marcialis: hoc:

Antiochiæ, Dionysii, Januarii, Privati, Victoris, Heracli, Juliani, Pelagiæ, Faustini martyris, Marcialis. Mitto Hieronymianum Martyrologium Morbacense, Corbeiense geminum apud Edmundum Martene laudatum; uti et Corbeiense et Richenoviense, a Sollerio nostro citato edita, quæ omnia ad diem Octavum Octobris Dionysium vel solum, vel cum aliquo sattem ex supradictis ejus Sociis recensent. Quibus de causis hoc die dedimus SS. Dionysium ejusque Socios Antiochenos, cetera nobis non notos: Pelagiæ quidem nomen celebre est; at, quæ ea sit, quæ in Hieronymianis codicibus hodie signatur, haud satis liquet. Res est, inquit Sollerius verbis, supra pag. 249 citatis, obscura et in qua haud pronum sit quidpiam certo decernere: nec a verisimilitudine abest, quod præterea ad Sollerius, Usuardum, Pelagiæ, hodiernis Hieronymianorum codicum laterculis insertæ, Penitentis nomen adjecisse, quod hæc inter synonymas notissima esset. Fecerit forte Pelagiæ Penitentis præ ceteris hujus nominis Sanctis mulieribus celebritas, ut minus verosimile visum Usuardo fuerit, hanc ex Hieronymianis codicibus plane fuisse exclusam, atque adeo hanc hodie ibidem verosimillime memoratam existimarit: verum nec hæc, si ita se habeant, vim conjecturæ excidunt. De Pelagia Penitente consule etiam dicta in Commentario, ejus Vitæ prævio, pag. supra laudata. Ceterum vero Pelagia, codicibus Hieronymianis ad hunc diem inserta, quemadmodum eadem probabiliter non fuit, quæ Penitens, ita nec eadem mihi quidem fuisse apparet, quæ Pelagia ad diem XIX Octobris in codicibus Hieronymianis illata; quod nec dies seu cultus, seu, si nabis, emortalis, nec ceterorum Sanctorum illius diei laterculo inscriptorum nomina aut numerus satis cum hac nostra Pelagia, memoratisque una cum eadem in laudatis codicibus ad hunc diem Sanctis, congruere videantur.

DE